

Warszawa, dnia 26 czerwca 2017 r.

KOA 3394/Ni/15

Decyzja

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:

1. Beata Szubielska – przewodnicząca(spr.),
2. Katarzyna Kalata - członek ,
3. Anna Sabak - Kwapisiewicz – członek

działające na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. po rozpoznaniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie od decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie nr KOA 2546/Ni/15 z dnia 14 października 2015 r., którą na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 -7 kpa w związku z art. 158 kpa odmówiono stwierdzenia nieważności decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna zezwalającej Fundacji „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” na prowadzenie działalności w zakresie schroniska dla zwierząt w miejscowości Józefów, zlokalizowanego na działce ew. nr 50, obręb Józefów II, gmina Jabłonna w części dotyczącej określenia obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Józefów

- orzeka:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa utrzymać w mocy decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie nr KOA 2546/Ni/15 z dnia 14 października 2015 r.

UZASADNIENIE

W sprawie ustalono następujący stan faktyczny.

Pismem z dnia 13 sierpnia 2015 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z Jędrzejowa wystąpiło o stwierdzenie nieważności w części decyzji nr 65/2015 z dnia 04.05.2015 r. Wójta Gminy Jabłonna zezwalającej Fundacji „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” na działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej: prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt - w zakresie określenia obszaru działalności. Wskazano, że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.). Podniesiono, że obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt został wskazany z naruszeniem przepisów o właściwości, jako: teren Rzeczypospolitej Polskiej, tj. wykraczający poza właściwość terytorialną Gminy Jabłonna. Dokonano analizy szeregu przepisów m.in. art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt - Dz. U. z 2013 r., poz. 856 z późn. zm.), art. 75a ust. 1, ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) wywodząc, iż zezwolenie na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt winno wskazywać obszar gminy Jabłonna, nie zaś teren Rzeczypospolitej.

Zawiadomieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. Kolegium wszczęło z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji.

Następnie, decyzją nr KOA 2546/Ni/15 z dnia 14 października 2015 r. wydaną na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 -7 kpa w związku z art. 158 kpa odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna zezwalającej Fundacji „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” na prowadzenie działalności w

zakresie schroniska dla zwierząt w miejscowości Józefów, zlokalizowanego na działce ew. nr 50, obręb Józefów II, gmina Jabłonna w części dotyczącej określenia obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Józefów

Z zachowaniem 14 dniowego terminu wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy złożyło Stowarzyszenie „Obrona Zwierząt” z siedzibą w Jędrzejowie. Stowarzyszenie pottrzymało argumentację podnosząc we wniosku z dnia 13 sierpnia 2015 r. i dodało, iż decyzja nie została skierowana do strony postępowania, albowiem fundacja nie jest przedsiębiorcą, co wynika bezspornie z odpisu w KRS.

Skład orzekających zważył co następuje:

Przed wszystkim należy wskazać, iż zgodnie z art. 16 § 1 kpa uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznych, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych. Zatem stwierdzenie nieważności jest wyjątkiem od zasady trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych, wyrażonej w powołanym powyżej art. 16 § 1 k.p.a.

Przesłanki dopuszczające możliwość stwierdzenia nieważności zostały określone w art. 156 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) *wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości;*
- 2) *wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącem naruszeniem prawa;*
- 3) *dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;*
- 4) *została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;*
- 5) *była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;*
- 6) *w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą;*
- 7) *zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.*

Istotą postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji jest konieczność ustalenia czy poddane ocenie rozstrzygnięcie organu nie zawiera wad określonych w art. 156 § 1 kpa, zaś w przypadku ustalenia, iż rozstrzygnięcie jest obciążone taką wadą obowiązkiem organu działającego w trybie nadzoru jest wyeliminowanie takiej decyzji z obrotu prawnego. Stwierdzenie nieważności decyzji powoduje, że decyzja ta traci swą moc obowiązującą wstecznie od dnia jej wydania. Istotą stwierdzenia nieważności decyzji jest to, że przesłanka będąca przyczyną stwierdzenia tej nieważności istniała już w dacie wydania tej decyzji, co oznacza, iż decyzja, której stwierdzono nieważność, wydana została niezgodnie z prawem obowiązującym w dacie jej wydania, przy czym niezgodność ta spełnia co najmniej jedną z przesłanek, ustawowo określonych, jako przyczyny stwierdzenia nieważności decyzji (por. wyrok NSA z dnia 8 października 1999 r. sygn. akt IV SA 1646/97, Lex nr 48679).

Podnieść także należy, iż w przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego organ działający w trybie nadzoru ma obowiązek ustalenia czy decyzja administracyjna, co do której zostało wszczęte postępowanie nieważnościowe nie jest obciążona wadą wymienioną w art. 156 § 1 kpa. Tym samym przedmiotem postępowania nadzorczego nie jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy, która już została rozstrzygnięta kontrolowaną decyzją, ale jedynie ocena legalności wydanego rozstrzygnięcia, na gruncie obowiązujących w dacie jego wydawania przepisów, w kontekście ustalonego wówczas przez organy stanu faktycznego. (por. wyrok I SA/Wa 1640/14, I SA/Wa 1441/14)

W powyższej sprawie postępowanie nadzorcze zostało wszczęte z urzędu w odniesieniu do decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. wydanej Wójta Gminy Jabłonna, a

zezwalającej Fundacji „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” na prowadzenie działalności w zakresie schroniska dla zwierząt w miejscowości Józefów, zlokalizowanego na działce ew. nr 50, obręb Józefów II, gmina Jabłonna w części dotyczącej określenia obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt w miejscowości Józefów.

Materialnoprawną podstawę do wydania powyższej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. z 2013 r. Nr 1399 ze zm.) w zakresie dotyczącym udzielania zezwoleń na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt, a także grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Jak wynika z art. 7 ust. 3 powołanej ustawy wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie powyższego zezwolenia określa rada gminy. Nadto, jak stanowi art. 7 ust. 6 powołanej ustawy zezwolenia wydawane są w formie decyzji administracyjnej, przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego ze względu na miejsce świadczenia usług. Nadto, w art. 7 ust. 3 powołanej ustawy została zawarta delegacja dla Rady Gminy do określenia, w drodze uchwały, wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w powołanym powyżej przepisie.

Dodać również należy, iż wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt winien spełniać wymogi określa art. 8 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a więc zawierać imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie, oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP); określenie przedmiotu i obszaru działalności; określenie środków technicznych, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem; informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy świadczeniu usług w zakresie działalności objętej wnioskiem; proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności; określenie terminu podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzonego czasu jej prowadzenia.

Podsumowując powyższe stwierdzić należy, iż prowadzenie schroniska dla zwierząt wymaga uzyskania zezwolenia organu właściwego ze względu na miejsce prowadzonej działalności, przy czym, rozstrzygnięcie organu w tym zakresie sprowadza się do ustalenia i ewentualnego sprawdzenia czy przedsiębiorca spełnia warunki, określone przepisami prawa, wymagane dla wykonywania działalności, objętej zezwoleniem. (por. wyrok WSA II SA/Łd 235/10).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż Kolegium ponownie rozpoznając sprawę nie znalazło okoliczności uzasadniających stwierdzenie nieważności decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna, albowiem nie zawiera ona wad, określonych w art. 156 pkt 1 kpa. Kwestionowana decyzja została bowiem wydana przez właściwy miejscowo i rzeczowo organ administracji publicznej i jest zgodna z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Z powołanych powyżej przyczyn skład orzekający nie znalazł podstaw do uchylenia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie nr KOA 2546/Ni/15 z dnia 14 października 2015 r. i na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa orzekł o utrzymaniu jej w mocy.

Odnosząc się do zarzutów strony skarżącej Kolegium nie stwierdziło także, by powyższa decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, a więc była obciążona wadą, o której mowa w art. 156 pkt 1 pkt 1 kpa.

Stosownie do brzmienia art. 19 kpa organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej w całym toku postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 20 kpa właściwość rzeczową organu administracji publicznej ustala się według przepisów o zakresie jego działania. Należy mieć na uwadze, że w art. 156 § 1 pkt 1 kpa nie wprowadza się żadnego elementu kwalifikującego naruszenie właściwości, a wobec tego każdy taki przypadek, w odniesieniu do wszystkich rodzajów właściwości i niezależnie od jej podstaw, będzie przesłanką stwierdzenia nieważności. Tak więc naruszenie każdego rodzaju właściwości przez organ administracji przy wydawaniu decyzji administracyjnej powoduje nieważność decyzji, bez względu na trafność merytorycznego rozstrzygnięcia. Przepisy o właściwości zaś mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a organy z urzędu muszą przestrzegać swej właściwości (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, 9 wydanie, str. 751).

W niniejszej sprawie, jak wynika z art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, a więc także na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt (art. 7 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy) udziela, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług. Zatem właściwość rzeczowa i miejscowa organu wydającego zezwolenie została określona poprzez wskazanie miejsca świadczenia usług, w tym przypadku prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Tym samym, skoro przedmiotowe schronisko dla bezdomnych zwierząt znajduje się na obszarze gminy Jabłonna, to nie ulega wątpliwości, iż organem uprawnionym do wydania kwestionowanej decyzji był Wójt Gminy Jabłonna.

W ocenie Kolegium wskazany w pkt 1 b decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna zapis, określający obszar działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt jako teren Rzeczypospolitej Polskiej nie stanowi naruszenia prawa o takim charakterze, który należy utożsamiać z wadą nieważności, określoną w art. 156 § 1 pkt 1 kpa

Podnieść bowiem należy, iż właściwość rzeczowa i miejscowa Wójta Gminy Jabłonna dotyczy wydania zezwolenia na prowadzenie usług - schroniska dla bezdomnych zwierząt, zlokalizowanego na terenie gminy, a zatem jego działanie ogranicza się do ustalenia i ewentualnego sprawdzenia czy przedsiębiorca spełnia warunki, wynikające z przepisów prawa, umożliwiające wydanie zezwolenia. W zezwoleniu tym, jak wynika z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określa się przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleniem, przy czym w pojęciu przedmiotu działalności mieścić się będzie prowadzenie usług w określonym miejscu (schroniska dla bezdomnych zwierząt), zaś wskazanie obszaru działalności danego podmiotu wynikać będzie z charakteru jego działalności, w tym przypadku polegającej na świadczeniu pomocy bezdomnym zwierzętom.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż w zakresie określenia obszaru działalności schroniska dla bezdomnych zwierząt brak jest przepisów, które ograniczałyby tego rodzaju aktywność wyłącznie do obszaru gminy, na terenie której zostało zlokalizowane schronisko, zaś podmiot prowadzący schronisko, jako obszar działalności wskazuje teren Rzeczypospolitej Polskiej. Tym samym, zawężenie działalności dla takiego podmiotu tylko do obszaru gminy.

na terenie której zamierza prowadzić schronisko dla bezdomnych zwierząt, z uwagi na brak przepisu prawa, wprowadzającego takie ograniczenie, stanowiłoby nieuzasadnioną, bo pozbawioną podstaw prawnych ingerencją organów administracji publicznej w swobodę wykonywania działalności.

Należy przy tym mieć na uwadze, iż z zasady legalizmu wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP, wynika reguła działania organów administracji - na podstawie i w granicach prawa. Tak bowiem wyjaśnił zasadę legalizmu (praworządności) Sąd Najwyższy w postanowieniu 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r. (sygn. WK 22/04). *"Art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. stanowiący, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, zawiera normę zakazującą domniemywania kompetencji takiego organu i tym samym nakazuje, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej"*.

Na gruncie postępowania administracyjnego zasadę tę wyraża art. 6 kpa nakładając na organy administracji publicznej obowiązek działania na podstawie przepisów prawa. Działanie na podstawie prawa obejmuje dwa zasadnicze elementy, a mianowicie ustalenie przez organ administracji publicznej zdolności prawnej do prowadzenia postępowania w danej sprawie oraz zastosowanie przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego przy rozpoznaniu i rozstrzygnięciu sprawy (por. Duże Komentarze Becka B. Adamiak/J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz W-wa 2008, str. 57). Tym samym, wszelka ingerencja organów administracji publicznej w sferę prawnej działalności danego podmiotu musi wynikać z konkretnego, wyraźnie określonego przepisu prawa, nie zaś opierać się na domniemaniu istnienia danego obowiązku czy też uprawnienia.

Stąd też skład orzekający w niniejszej sprawie, dokonując oceny przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a w szczególności badania kompetencji wójta gminy w zakresie wydawania wydania zezwoleń na prowadzenie usług - schroniska dla bezdomnych zwierząt, zlokalizowanego na terenie gminy uznał, iż brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna z uwagi na brak przepisów, zobowiązujących organ wydający przedmiotowe zezwolenie do ograniczania obszaru działalności schroniska wyłącznie do granic administracyjnych Gminy Jabłonna.

Z tej przyczyny zarzuty Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z Jędrzejowa, podnoszone we wniosku z dnia 13 sierpnia 2015 r. oraz we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, co do wadliwości decyzji nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna poprzez wskazanie w wydanym zezwoleniu, obszaru działalności schroniska prowadzonego przez fundację „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” terenu Rzeczypospolitej Polskiej należy uznać za nieuzasadnione. Należy bowiem podnieść, iż argumentacja strony skarżącej opiera się bowiem na domniemaniu istnienia obowiązku w zakresie ograniczenia obszaru działalności podmiotu, prowadzącego schronisko dla bezdomnych zwierząt, a zatem jej uwzględnienie, w odniesieniu do powyższego rozstrzygnięcia, prowadziło do naruszenia przywołanej powyżej zasady legalizmu.

Nadto, jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 13 listopada 2013 r. II SA/Łd 558/13 pojęcie obszaru działalności objętej zezwoleniem *„nie odnosi się miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, a wyłącznie do miejsca położenia schroniska, jako obiektu prowadzenia działalności polegającej na zapewnieniu opieki bezdomnym zwierzętom. Chodzi o usytuowanie obiektu lub obiektów, w których prowadzone jest schronisko. Zasadnie organ przytacza definicję "schroniska dla zwierząt" z*

ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.), gdzie w art. 4 pkt 25 zawarta jest regulacja, że jest to miejsce przeznaczone do opieki nad zwierzętami domowymi spełniającymi warunki określone w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 z późn. zm.). Wspomniana ustawa definiuje również pojęcie "zwierzęta domowe" oraz "zwierzęta bezdomne" i pod ostatnim z nich kryje się definicja, zgodnie z którą są to zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały. Zwierzętami domowymi są zaś zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza.

Z przywołanych definicji wywieść należy, że schronisko należy rozumieć jako element stateczny definicji schroniska dla bezdomnych zwierząt, schronisko jako obiekt, w którym bezdomne zwierzę znajdzie schronienie, bez względu na miejsce, miejscowość, w której zostanie odnalezione, odłowione czy porzucone. Inne rozumienie omawianego pojęcia prowadziłoby do absurdalnej sytuacji, stojącej w sprzeczności z ideą ustanowienia instytucji w postaci schronisk dla bezdomnych zwierząt, które przecież mają umożliwić opiekę nad zwierzętami, które nie mają właściciela, a co za tym idzie - stałego domu i opiekuna."

W zakresie zarzutu Stowarzyszenia wydania decyzji na rzecz podmiotu, który nie jest przedsiębiorcą, albowiem, jak wynika z odpisu KRS Fundacja nie została umieszczona w ewidencji przedsiębiorców KRS, a więc obarczenia decyzji wadą określoną w art. 156 § 1 pkt 4 kpa wskazać należy, iż nie znajduje on uzasadnienia.

Zgodnie z brzmienia art. 156 § 1 pkt 4 kpa została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie, a zatem rozstrzygnięcie organu, rozstrzygające o uprawnieniach lub obowiązkach zostało skierowane do niewłaściwego podmiotu. W aktualnym orzecznictwie, jak i doktrynie (np.: Jaśkowska Małgorzata, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego) przyjmuje się, że w przepisie tym nie chodzi o omyłkę w doręczeniu decyzji, lub o doręczenie decyzji podmiotowi, któremu przymiot strony nie przysługiwał, lecz o rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach osoby niebędącej stroną.

Odwołując się do orzecznictwa wskazać trzeba na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt II OSK 1347/10, w którym wskazano, iż wadliwość decyzji wskazana w art. 156 § 1 pkt 4 kpa zachodzi wtedy gdy nastąpiło określenie praw lub obowiązków podmiotu innego niż strona postępowania, a więc który nie jest podmiotem w sprawie. Skierowanie decyzji do osoby nie będącej stroną w sprawie w rozumieniu przepisu art. 156 § 1 pkt 4 kpa oznacza bowiem rozstrzygnięcie w tej decyzji o prawach i obowiązkach tej osoby, czyli ukształtowanie nią w sposób wiążący jej sytuacji prawnej. Taki też pogląd prezentowany jest w doktrynie (por. Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz pod red. M. Wierzbowskiego i A. Wiktorowskiej, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 912-913).

Decyzja nr 65/2015 z dnia 4 maja 2015 r. Wójta Gminy Jabłonna została skierowana do Fundacji „Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Józefowie”, a zatem podmiotu, który wystąpił o wydanie zezwolenia na prowadzenie schroniska.

Nadto, wskazać należy, iż na gruncie ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zostało zdefiniowane pojęcie przedsiębiorcy. Definicję przedsiębiorcy zawiera art. 43 (1) Kodeksu cywilnego przyjmując, iż przedsiębiorcą

jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której została przyznana przez przepisy ustawy zdolność prawna, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową. W świetle art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą, a także wspólnicy spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Cechą wyróżniającą przedsiębiorcę spośród podmiotów stosunków prawnych jest prowadzenie przez niego działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły, z tym zastrzeżeniem, że do działalności gospodarczej: budowlanej, handlowej i usługowej, oraz działalności zawodowej polegającej na świadczeniu usług stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaznaczyć trzeba, że wyliczenie rodzajów działalności ma charakter jedynie przykładowy, gdyż w ich obrębie możliwe jest dokonywanie dalszych, wewnętrznych podziałów.

Jak wynika z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. W przypadku działalności regulowanej, zgodnie z art. 64 ust. 1 powołanej ustawy, jeżeli dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu niniejszej ustawy, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej, z zastrzeżeniem art. 75. Wpisu do rejestru działalności regulowanej dokonuje się na wniosek przedsiębiorcy, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania tej działalności (art. 65 ust. 1 powołanej ustawy).

Nie ulega zatem wątpliwości, iż w świetle powołanych powyżej przepisów pojęcie przedsiębiorcy należy odnosić do tak do formy organizacyjnej przedsiębiorcy, charakteru prowadzonej działalności, jak również przepisów prawa, które wyznaczają prawne ramy funkcjonowania danego podmiotu.

W powyższej sprawie, jak wynika z odpisu KRS Fundacja „Schronisko dla Zwierząt w Józefowie” wpisana jest do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Jak wynika z akt sprawy, została ona wpisana do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt pod nr ew. 15/01/1531/JV/2017, co wynika z uchwały nr 261/VI/2013 Rady Warszawskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Warszawie z dnia 26 listopada 2013 r. (k-31).

Działalność zakładów leczniczych dla zwierząt została szczegółowo uregulowana w w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (tj. Dz.U. Z 2017 r. poz.188). Jak wynika z art. 16 ust. 1 tej ustawy prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.), zaś zakład leczniczy dla zwierząt świadczy usługi weterynaryjne po uzyskaniu wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, zwanej dalej "ewidencją". Ewidencja jest rejestrem

działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1.
Tym samym, Fundacja „Schronisko dla Zwierząt w Józefowie” prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług weterynaryjnych, a zatem, w świetle powołanych powyżej przepisów, może być uznana za przedsiębiorcę, który mógł obiegać się o wydanie zezwolenia na prowadzeni schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Strona, która uważa, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść na tę decyzję skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie.

Wpis sądowy od skargi wynosi 200 zł. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Skład Orzekający:

1/.....
2/ *Uo'ok*.....
3/ *M...*.....

Otrzymują

1. Wójt Gminy Jabłonna
2. Fundacja „Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Józefowie” ul. Strużańska 15, Józefów
3. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29. 28 - 300 Jędrzejów
4. aa